

Sygn. akt IV Ka 207/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Adam Pietrzak
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Władysławy Kunickiej – Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2015 r.

sprawy **W. R.**

syna T. i K. z domu G.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego z art. 178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 8 stycznia 2015 r. sygnatura akt VI K 574/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 207/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 stycznia 2015 roku (sygn. akt VI K 574/14) Sąd Rejonowy w Kłodzku po rozpoznaniu sprawy W. R. oskarżonego o to, że w dniu 19 lipca 2014 roku na drodze publicznej w miejscowości N. powiatu (...) województwa (...), kierował samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym I – 0,95 mg/l, II – 0,83 mg/l, III – 0,88 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Powiatowego w Rychnowie na Knezou w Republice Czeskiej z dnia 19 czerwca 2013 roku, sygn. akt C.J 1T70/2013-36,

to jest o czyn z art. 178 a § 4 kk

oskarżonego W. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku to jest popełnienia przestępstwa z art. 178 a § 4 kk i za to na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierzył mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku; na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwieście) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej; na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 lipca 2014 roku do dnia 08 stycznia 2015 roku.

Powyższy wyrok zaskarżył oskarżony zarzucając, że „...sąd nie pochylił się na sytuacją oskarżonego i jego rodziny...” (żony i pięcioletniego syna, których jest jedynym żywicielem);

- (sąd) nie wziął pod uwagę faktu, że prowadząc samochód dnia 19 lipca 2014 roku oskarżony posiadał prawo jazdy a zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wydany przez Sąd Republiki czeskiej dotyczył kraju, w którym został wydany (...) prawo jazdy zostało oskarżonemu wydane przez Wydział Komunikacji Starostwa w K. w sierpniu 2013 roku po odebraniu go przez policję czeską i przesłane do w/w wydziału...”

- „...powoływanie się przez sąd, że oskarżony dokonał czynu zabronionego w czasie trwania okresu próby jest całkowicie niezrozumiałe i niewłaściwe zakwalifikowane, albowiem wyrok wydany przez Sąd Republiki Czeskiej dotyczy jedynie strony Republiki czeskiej...”

i wniósł o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania lub zawieszenie warunkowo wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne nie budzą zastrzeżeń w szczególności w sytuacji gdy oskarżony został zatrzymany na gorącym uczynku i przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Stan nietrzeźwości oskarżonego został udokumentowany badaniem urządzeniem elektronicznym alcosensor.

Zarzut dotyczący posiadania przez oskarżonego w chwili czynu prawa jazdy jest chybiony, albowiem zarzut aktu oskarżenia nie zawiera znamienia z art. 178 a § 4 kk dotyczącego dopuszczenia się zarzucanego mu czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Wbrew kolejnemu zarzutowi apelacji wyrok wydany przez sąd Republiki Czeskiej nie dotyczy bynajmniej jedynie terytorium tego kraju z uwagi na treść przepisu art. 114 a kk: „... w postępowaniu karnym uwzględnia się wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej prawomocne orzeczenia skazujące Sądu właściwego w sprawach karnych uznające daną osobę z winną popełnienia przestępstwa w sprawie o inny czyn niż będący przedmiotem postępowania karnego...”.

W tej sytuacji skazanie oskarżonego wyrokiem (nakazem karnym) Sądu Powiatowego w Rychnovie nad Kneznou z 19 czerwca 2013 roku za czyn polegający na kierowaniu samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości (1,05 – 1,13 promila alkoholu w wydychanym powietrzu) na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania zasadnie zostało uwzględnione w opisie zarzucanego oskarżonemu czynu jako podstawa do przyjęcia jego kwalifikacji prawnej z art. 178 a § 4 kk.

Jak wynika z informacji z czeskiego sądu, który wydał powyższy nakaz karny zatarcie skazania w tejże sprawie jeszcze nie nastąpiło, nastąpi z dniem 6 sierpnia 2015 r. (k. 118 akt sądowych), wobec czego nie zachodzi sytuacja, o której mowa w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 r. IV KK 59/12 uniemożliwiająca przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 178 a § 4 kk. W świetle okoliczności sprawy i dyrektyw art. 53 kk brak jest podstaw

do uznania wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności za rażąco niewspółmiernie surową w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 4) kpk, wręcz przeciwnie kara ta jawi się jako relatywnie łagodna.

W sytuacji, gdy oskarżony w stanie znacznej nietrzeźwości prowadząc samochód doprowadził do kolizji z samochodem, którym jechało pięć osób, przy uwzględnieniu jego uprzedniej karalności za tego rodzaju przestępstwo uznać należy, że brak jest w jego wypadku podstaw do stosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Okoliczności dotyczące sytuacji rodzinnej i materialnej oskarżonego nie mogą mieć wpływu na treść orzeczenia w tej mierze.

Mając na względzie powyższe sąd okręgowy orzekł jak wstępie.

Orzeczenie o kosztach oparte jest na przepisie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (z uwagi na orzeczoną karę izolacyjną i sytuację materialną oskarżonego).